

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 11

fyrtioandra årgången

16 januari 1999

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

- ★ Rådets förordning (EG) nr 96/1999 av den 12 januari 1999 om ändring av förordning (EG) nr 1950/97 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av säckar och påsar av polyeten och polypropen med ursprung i Indien, Indonesien och Thailand och om slutgiltigt uttag av den införda preliminära antidumpningstullen 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 97/1999 av den 15 januari 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 5
- Kommissionens förordning (EG) nr 98/1999 av den 15 januari 1999 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn 7
- Kommissionens förordning (EG) nr 99/1999 av den 15 januari 1999 om fastställande av lägsta försäljningspris för smör och högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den tjugotredje särskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97 10
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 100/1999 av den 15 januari 1999 om särskilda åtgärder som avviker från förordning (EEG) nr 3719/88 inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter 12
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 101/1999 av den 15 januari 1999 om ändring av förordning (EEG) nr 3143/85 om försäljning till sänkta priser av interventionssmör avsett för direkt förbrukning i form av koncentrerat smör och av förordning (EEG) nr 429/90 om beviljande genom anbudsinfordran av stöd för koncentrerat smör avsett för direkt förbrukning inom gemenskapen 14
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 102/1999 av den 15 januari 1999 om utfärdande av importlicenser för bananer enligt tullkvoterna och för traditionella AVS-bananer för första kvartalet 1999 (andra perioden)⁽¹⁾ 16

Innehåll (Fortsättning)	
Kommissionens förordning (EG) nr 103/1999 av den 15 januari 1999 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2566/98	17
Kommissionens förordning (EG) nr 104/1999 av den 15 januari 1999 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2565/98	18
Kommissionens förordning (EG) nr 105/1999 av den 15 januari 1999 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2564/98	19
Kommissionens förordning (EG) nr 106/1999 av den 15 januari 1999 om fastställande av en maximisubvention för leverans till Réunion av från ytterskalet befriat långkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2563/98	20
Kommissionens förordning (EG) nr 107/1999 av den 15 januari 1999 om fastställande av det högsta stödbeloppet för koncentrerat smör för den etthundranittiofemte särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90	21
Kommissionens förordning (EG) nr 108/1999 av den 15 januari 1999 om fastställande av högsta uppköpspriser och kvantiteter vid uppköp av nötkött i samband med det tvåhundraftonde delanbudsförfarandet som inletts som en allmän interventionsåtgärd i enlighet med förordning (EEG) nr 1627/89	22
Kommissionens förordning (EG) nr 109/1999 av den 15 januari 1999 om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris och om att avbryta utfärdandet av exportlicenser	23
★ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/91/EG av den 14 december 1998 om motorfordon och släpvagnar till dessa fordon avsedda för transport av farligt gods på väg och om ändring av direktiv 70/156/EEG om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon	25

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

1999/37/EG:

- ★ Rådets beslut av den 26 november 1998 om den ståndpunkt Europeiska gemenskapen skall inta när det gäller de regler för genomförande av förlikning i transiteringstvister som skall antas vid energistadgekonferensen 37

Information om ikraftträdandet av protokollet om anpassning av handelsaspekterna i Europaavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Rumänien, å andra sidan, för att beakta Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till Europeiska unionen och resultaten av jordbruksförhandlingarna inom Uruguayrundan, däribland, förbättringarna av den befintliga förmånsordningen 45

1999/38/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 21 december 1998 om upphävande av beslut 98/104/EG om vissa skyddsåtgärder mot klassisk svinpest i Tyskland⁽¹⁾ [delgivet med nr K(1998) 4322]..... 46

1999/39/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 21 december 1998 om godkännande av den plan som Tyskland har lagt fram för utrotning av klassisk svinpest hos vilda svin i Brandenburg, Mecklenburg-Vorpommern och Niedersachsen och om upphävande av beslut 96/552/EG⁽¹⁾ [delgivet med nr K(1998) 4325]..... 47

1999/40/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 21 december 1998 om upphävande av beslut 96/276/EG om vissa skyddsåtgärder vad gäller tvåskaliga blötdjur med ursprung i Tunisien⁽¹⁾ [delgivet med nr K(1998) 4340]..... 48

1999/41/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 21 december 1998 om godkännande av 1999 års tekniska handlingsplan för bättre jordbruksstatistik⁽¹⁾ [delgivet med nr K(1998) 4343]..... 49

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 96/1999

av den 12 januari 1999

om ändring av förordning (EG) nr 1950/97 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av säckar och påsar av polyeten och polypropen med ursprung i Indien, Indonesien och Thailand och om slutgiltigt uttag av den införda preliminära antidumpningstullen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾, särskilt artikel 11.4 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖREGÅENDE FÖRFARANDE

- (1) Genom förordning (EG) nr 1950/97⁽²⁾ införde rådet bland annat en slutgiltig antidumpningstull på 36,0 % på import av säckar och påsar av polyeten och polypropen (nedan kallade "den berörda produkten") med ursprung i Indien, med undantag för import från ett antal särskilt angivna indiska företag vilka antingen omfattades av en lägre tullsats eller inte omfattades av någon tull alls. Produkten omfattas för närvarande av KN-nummer 6305 32 81, 6305 33 91, 3923 21 00, ex 3923 29 10 och ex 3923 29 90.

B. DETTA FÖRFARANDE

- (2) Kommissionen har sedermera mottagit ansökningar om översyn av de åtgärder som nu är i kraft, nämligen en begäran om inledande av en översyn avseende nya exportörer av förordning (EG) nr 1950/97 i enlighet med artikel 11.4 i grundförordningen, från de indiska tillverkarna Hyderabad Polymers Pvt Ltd, Pithampur Poly Products Ltd, Sangam Cifrab Pvt Ltd och Synthetic Fibres (Mysore) Pvt Ltd (nedan kallade "de berörda före-

tagen"). De berörda företagen hävdade att de, såvitt gäller den berörda produkten, inte var närstående någon av de exporterande tillverkare i Indien som omfattas av gällande antidumpningsåtgärder. De gjorde vidare gällande att de inte exporterat den berörda produkten under den ursprungliga undersökningsperioden (1 april 1994–31 mars 1995) men att de därefter exporterat den berörda produkten till gemenskapen.

- (3) Kommissionen undersökte den bevisning som framlagts av de berörda indiska exporterande tillverkarna och bedömde bevisen vara tillräckliga för att motivera inledandet av en översyn i enlighet med artikel 11.4 i grundförordningen. Efter samråd med rådgivande kommittén och efter att gemenskapsindustrin givits tillfälle att yttra sig beslöt kommissionen genom förordning (EG) nr 802/98⁽³⁾ att inleda en översyn av förordning (EG) nr 1950/97 såvitt avser de berörda företagen och påbörja sin undersökning.

Genom förordning (EG) nr 802/98 upphävde kommissionen också den antidumpningstull som införts genom förordning (EG) nr 1950/97 vad gällde import av berörda produkter som tillverkas och exporteras till gemenskapen av de berörda företagen; kommissionen beslöt samtidigt, i enlighet med artikel 14.5 i grundförordningen, att tullmyndigheterna skulle vidta lämpliga åtgärder för att registrera sådan import.

- (4) Den produkt som omfattas av denna översyn är samma produkt som i förordning (EG) nr 1950/97.
- (5) Kommissionen underrättade officiellt de berörda företagen och exportlandets företrädare. Kommissionen gav vidare andra direkt berörda parter tillfälle att lämna synpunkter skriftligen och att begära att höras. Kommissionen har dock inte mottagit någon sådan begäran.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 905/98 (EGT L 128, 30.4.1998, s. 18).

⁽²⁾ EGT L 276, 9.10.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 115, 17.4.1998, s. 3.

Kommissionen skickade frågeformulär till de berörda företagen och erhöll fullständiga svar inom den utsatta fristen. Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som ansågs nödvändiga för undersökningen och avlade kontrollbesök vid de berörda företagen.

- (6) Undersökningen om dumpning omfattade perioden från och med den 1 april 1996 till och med den 31 december 1997 (nedan kallad "undersökningsperioden").
- (7) Denna undersökning utfördes med samma metoder som dem som tillämpades i den ursprungliga undersökningen.

C. ÖVERSYNENS OMFATTNING

- (8) Eftersom ingen begäran om översyn beträffande slutsatserna om skada framställdes vid denna undersökning begränsades översynen till att avse frågan om dumpning.

D. UNDERSÖKNINGENS RESULTAT

1. Ställning som ny exportör

- (9) Undersökningen bekräftade att de berörda företagen inte exporterat den berörda produkten under den ursprungliga undersökningsperioden samt att de börjat exportera till gemenskapen efter denna period.

De berörda företagen kunde dessutom genom ingiven skriftlig bevisning på tillfredsställande vis styrka att de, såvitt avser den berörda produkten, inte hade något samband, vare sig direkt eller indirekt, med de indiska exporterande tillverkare som omfattades av de gällande antidumpningsåtgärderna.

Det bekräftades följaktligen att de berörda företagen är att anse som nya exportörer i enlighet med artikel 11.4 i grundförordningen och att individuella dumpningsmarginaler således bör fastställas för dem.

2. Dumpning

A. Normalvärde

- (10) I enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen undersöktes för varje företag huruvida volymen av dess försäljning av den berörda produkten på hemmamarknaden motsvarade minst 5 % av volymen av exporten till gemenskapen av den likadana produkten. För samtliga berörda företag befanns att volymen av försäljningen på hemmamarknaden var betydligt högre än tröskeln på 5 %.

Därefter undersöktes för varje typ av säck eller påse som exporterades till gemenskapen huruvida det förekom representativ försäljning på hemmamarknaden av identiska eller direkt jämförbara typer. Det visade sig, för varje produkttyp, att den i Indien under undersökningsperioden sålda volymen motsvarade minst 5 % av den kvantitet av jämförbar typ säck eller påse som såldes för export till gemenskapen. Försäljningen på hemmamarknaden av varje exporterad produkttyp bedömdes därför ha skett i tillräcklig mängd enligt artikel 2.2 i grundförordningen.

De tillhandahållna upplysningarna rörande produktionskostnad kontrollerades i syfte att fastställa om försäljningen av den likadana produkten skett vid normal handel.

Ett antal väsentliga fel i de kostnadsuppgifter som de berörda företagen lämnat rättades. Dessa fel avsåg den viktigaste delen av produktionskostnaden, nämligen råvarukostnaderna, vilka kommissionen tvingades se över noggrant för tre av nämnda företag.

Ett företag som redovisat förluster under hela undersökningsperioden gjorde gällande att dessa skulle betraktas som förluster i inledningsskedet av en verksamhet och att företagets lönsamhet därför skulle fastställas på grundval av dess "normala" kostnader. Denna begäran avvisades eftersom inledningsskedet överskred den lämpliga inledande delen av perioden för kostnadstäckning i enlighet med vad som avses i artikel 2.5 i grundförordningen.

Kommissionen undersökte också huruvida försäljningen på hemmamarknaden av de olika typerna av säckar och påsar som de berörda företagen exporterade till gemenskapen kunde anses utgöra normal handel enligt artikel 2.4 i grundförordningen.

För de produkttyper vars vägda genomsnittliga försäljningspris var lika med eller högre än den vägda genomsnittliga kostnaden per enhet och för vilka volymen av den försäljning som skedde under enhetskostnad utgjorde 20 % eller mindre av den totala försäljning som utgjorde underlag för fastställandet av normalvärdet ansågs all försäljning på hemmamarknaden ha utgjort normal handel. Normalvärdet grundades sålunda i enlighet med artikel 2.1 i grundförordningen på de vägda genomsnittliga priserna för all försäljning på hemmamarknaden av dessa produkttyper, motsvarande de typer som exporterades till gemenskapen.

Avseende en viss produkttyp, för vilken volymen av försäljningen till priser som understeg kostnaden per enhet utgjorde mer än 20 % av den totala

försäljning som utgjorde underlag för fastställande av normalvärdet, fastställdes normalvärdet på grundval av de vägda genomsnittliga priser som faktiskt betalats för den återstående lönsamma inhemska försäljningen.

För en exporterande tillverkare som inte hade tillräcklig inhemsk försäljning vid normal handel fastställdes normalvärdet på grundval av det vägda genomsnittet av de priser som togs ut av andra av undersökningen omfattande exporterande tillverkare för representativ försäljning av motsvarande produkttyper på hemmamarknaden vid normal handel.

B. Exportpris

- (11) Exportpriserna fastställdes i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen på grundval av de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas för den berörda produkten vid försäljning för export till oberoende kunder i gemenskapen.

C. Jämförelse

- (12) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje produkttyp, från fabrik, med det vägda genomsnittliga exportpriset i samma handelsled.

För att jämförelsen skulle bli rättvis togs erforderlig hänsyn i form av justeringar för sådana skillnader som påstods och visades påverka priserna och prisernas jämförbarhet. Dessa justeringar gjordes, i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen, för fysiska egenskaper, importavgifter, rabatter och avdrag, transport, försäkring, hantering och därmed sammanhängande kostnader, förpackning, kreditkostnader och provisioner.

Vad gäller krav på justeringar för importavgifter bör noteras att ingen av dessa justeringar kunde medges till fullo. I enlighet med artikel 2.10 b i grundförordningen avsågs dessa yrkanden helt eller delvis i de fall då det befanns att det inte tas ut några importavgifter för den likadana produkten och det material som fysiskt ingår i denna när den säljs av de exporterande tillverkarna i fråga på deras hemmamarknad och är avsedd för förbrukning inom det landet.

En exporterande tillverkare begärde att hänsyn skulle tas till olikheter i handelsled i enlighet med artikel 2.10 d i grundförordningen på den grund att produkten på hemmamarknaden endast såldes till slutanvändare, medan den på exportmarknaden såldes endast till distributörer. Den tillverkaren

kunde dock inte påvisa konsekventa och tydliga olikheter i funktion och pris för de påstått olika handelsleden på den indiska hemmamarknaden. Med hänsyn till detta beviljades inte justering för skillnad i handelsled.

En annan exporterande tillverkare begärde att hänsyn skulle tas till skillnader mellan levererad mängd och den mängd som avtalats. Denna begäran kunde inte godtas eftersom olikheterna i mängd inte hade samband med skillnader avseende rabatter och avdrag och därför inte påverkade prisernas jämförbarhet.

D. Dumpningsmarginal

- (13) Av jämförelsen framgick att Hyderabad Polymers Pvt Ltd och Pithampur Poly Products Ltd inte hade dumpat sin export av den berörda produkten till gemenskapen under undersökningsperioden.

Beträffande Sangam Cifab Pvt Ltd och Syntethic Fibres (Mysore) Pvt Ltd konstaterades att båda företagen hade samma verkställande direktör och samma aktieägare. Det beslöts därför att endast en dumpningsmarginal, grundad på det vägda genomsnittet av de dumpningsmarginaler som konstaterats för företagen, skulle fastställas för båda företagen. Jämförelsen visade dock att en minimal dumpningsmarginal på 1,7 % för dessa två företag förekommit.

E. ÄNDRING AV DE ÅTGÄRDER SOM ÄR FÖREMÅL FÖR ÖVERSYN

- (14) På grundval av vad som konstaterats under undersökningen anses att import till gemenskapen av säckar och påsar som tillverkas och exporteras av berörda företag inte bör omfattas av någon antidumpningstull. Förordning (EG) nr 1950/97 bör ändras i enlighet med detta.

F. UTLÄMNANDE AV UPPGIFTER OCH ÅTGÄRDERNAS GILTIGHETSTID

- (15) De berörda företagen upplystes om de omständigheter och överväganden på grundval av vilka det avses att föreslå en ändring av förordning (EG) nr 1950/97 och gavs tillfälle att lämna synpunkter. Synpunkter har mottagits och då så varit tillbörligt beaktats.
- (16) Den översyn som genomförts påverkar inte frågan om dagen när förordning (EG) nr 1950/97 skall upphöra att gälla enligt artikel 11.2 i grundförordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 2

Artikel 1

Artikel 1.2 a i förordning (EG) nr 1950/97 skall ändras genom att följande läggs till i det avsnitt som rör Indien:

Tullmyndigheterna skall upphöra med den registrering som avses i artikel 3 i förordning (EG) nr 802/98.

— Hyderabad Polymers Pvt Ltd	0,0	8 106
— Pithampur Poly Products Ltd	0,0	8 155
— Sangam Cifab Pvt Ltd	0,0	8 156
— Synthetic Fibres (Mysore) Pvt Ltd	0,0	8 157".

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 januari 1999.

På rådets vägnar

E. BULMAHN

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 97/1999**av den 15 januari 1999****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset
för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitiken ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av

schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 januari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 15 januari 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	87,2
	204	64,6
	999	75,9
0707 00 05	053	102,9
	999	102,9
0709 10 00	220	68,8
	999	68,8
0709 90 70	052	131,8
	204	146,3
	999	139,1
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	35,8
	204	37,8
	212	44,4
	220	37,0
	624	43,6
	999	39,7
0805 20 10	052	36,1
	204	64,9
	999	50,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	63,2
	204	61,0
	464	90,0
	624	91,0
	999	76,3
0805 30 10	052	51,6
	600	73,9
	999	62,8
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	59,6
	060	42,5
	400	75,0
	404	82,3
	720	90,6
	728	100,8
	999	75,1
	052	135,4
0808 20 50	064	61,8
	400	85,1
	720	63,0
	999	86,3

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2317/97 (EGT L 321, 22.11.1997, s. 19).
Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 98/1999
av den 15 januari 1999
om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2519/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

av följande skäl:

I artikel 10 i förordning (EEG) nr 1766/92 föreskrivs att när de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen importeras, skall de tullsatser som föreskrivs i den gemensamma tulltaxan tas ut. För de produkter som avses i punkt 2 i denna artikel skall emellertid importtullen vara lika med det interventionspris som gäller för dessa produkter vid importen ökat med 55 %, minskat med det cif-importpris som gäller för försändelsen i fråga. Denna tull får emellertid inte vara högre än tullsatsen enligt Gemensamma tulltaxan.

Enligt artikel 10.3 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall cif-importpriserna beräknas på grundval av de representativa priserna för produkten i fråga på världsmarknaden.

I förordning (EG) nr 1249/96 fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn.

Importtullarna skall tillämpas tills ett nytt fastställande träder i kraft. De förblir likaså gällande om det inte finns någon börsnotering för referenssort som avses i bilaga II i förordning (EG) nr 1249/96 under två veckor före nästa period för fastställande.

För att få systemet för importtullar att fungera normalt bör vid beräkningen av dessa tullar de representativa marknadskurser som fastställs under en referensperiod för de flytande valutorna fortsätta att tillämpas.

Tillämpningen av förordning (EG) nr 1249/96 medför att det skall fastställas importtullar enligt bilagan i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Importtullarna inom spannmålssektorn som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall fastställas i bilaga I i denna förordning på grundval av de faktorer som tas upp i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 januari 1999.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EGT L 315, 25.11.1998, s. 7.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92

KN-nummer	Produkt	Tull på import som sker land-, flod- eller havsvägen från hamnar i Medelhavet, Svarta havet eller Östersjön (EUR/ton)	Tull på import som sker luft- eller havsvägen från övriga hamnar ⁽²⁾ (EUR/ton)
1001 10 00	Durumvete av hög kvalitet	55,48	45,48
	av medelhög kvalitet ⁽¹⁾	65,48	55,48
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	48,16	38,16
1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	48,16	38,16
	av medelhög kvalitet	77,88	67,88
	av låg kvalitet	97,61	87,61
1002 00 00	Råg	109,08	99,08
1003 00 10	Korn, för utsäde	109,08	99,08
1003 00 90	Korn av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	109,08	99,08
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	103,41	93,41
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	103,41	93,41
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	109,08	99,08

⁽¹⁾ För durumvete som inte uppfyller den minimikvalitet för durumvete av medelhög kvalitet som avses i bilaga I i förordning (EG) nr 1249/96, skall den tullsats tillämpas som fastställts för vanligt vete av låg kvalitet.

⁽²⁾ För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten eller via Suezkanalen (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96) kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med

— 3 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Sverige, Finland eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

⁽³⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 14 eller 8 EUR/ton.

BILAGA II

Faktorer för beräkning av tullar

(perioden 31.12.1998 – 14.01.1999)

1. Genomsnittet för tvåveckorsperioden före dagen för fastställande:

Börsnotering	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner vid 12 % vattenhalt)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	medelhög kvalitet (*)	US barley 2
Notering (EUR/ton)	113,58	99,91	88,65	73,38	133,00 (**)	123,00	79,40 (**)
Tillägg för golfen (EUR/ton)	26,75	10,69	2,22	11,69	—	—	—
Tillägg för Stora sjöarna (EUR/ton)	—	—	—	—	—	—	—

(*) Negativt bidrag (discount) på 10 EUR per ton (artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1249/96).

(**) Fob golfen.

2. Kostnader för fraktsatser: Mexikanska golfen – Rotterdam: 10,91 EUR/ton, Stora sjöarna – Rotterdam: 21,18 EUR/ton.

3. Tillskott avseende artikel 4.2 tredje stycket i förordning (EG) nr 1249/96: 0,00 EUR/ton (HRW2)
0,00 EUR/ton (SRW2).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 99/1999

av den 15 januari 1999

om fastställande av lägsta försäljningspris för smör och högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den tjugotredje särskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1587/96⁽²⁾, särskilt artikel 6.3, 6.6 och 12.3 i denna, och

av följande skäl:

I enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2571/97 av den 15 december 1997 om försäljningen av smör till sänkta priser och beviljandet av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör avsett att användas i framställningen av konditorivaror, glass och andra livsmedel⁽³⁾ senast ändrad genom förordning (EG) nr 1982/98⁽⁴⁾, använder interventionsorganen sig av anbudsinfordran för försäljning av vissa kvantiteter smör som de innehar och beviljande av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör. I artikel 18 i den förordningen fastställs att det med hänsyn till de anbud som inlämnas för varje enskild anbudsinfordran skall bestämmas ett lägsta försäljningspris för smör och ett högsta stödbelopp för grädde, smör

och koncentrerat smör som kan varieras enligt det avsedda användningsområdet, fetthalten i smöret och iblandningsförfarandet, eller också skall det fattas beslut om att inget kontrakt skall tilldelas med avseende på en anbudsinfordran. Förädlingssäkerhetens eller -säkerheternas belopp bör bestämmas i enlighet med detta.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den tjugotredje särskilda anbudsinfordran inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97, skall det högsta stödbeloppet och beloppen på säkerheterna för förädling fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 januari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 350, 20.12.1997, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 256, 18.9.1998, s. 9.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 15 januari 1999 om fastställande av lägsta försäljningspris för smör och högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den tjugotredje enskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97

(EUR/100 kg)

Formel			A		B	
Iblandningsförfarande			Med spårämnen	Utan spårämnen	Med spårämnen	Utan spårämnen
Lägsta försäljningspris	Smör ≥ 82 %	Oförändrat	—	—	—	—
		Koncentrerat	—	—	—	—
Förädlingssäkerhet		Oförändrat	—	—	—	—
		Koncentrerat	—	—	—	—
Högsta stödbelopp	Smör ≥ 82 %		109	105	109	105
	Smör < 82 %		104	100	104	100
	Koncentrerat smör		134	130	134	130
	Grädde		—	—	46	44
Förädlings-säkerhet	Smör		120	—	120	—
	Koncentrerat smör		148	—	148	—
	Grädde		—	—	51	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 100/1999

av den 15 januari 1999

om särskilda åtgärder som avviker från förordning (EEG) nr 3719/88 inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1587/96⁽²⁾, särskilt artikel 17.4 i denna, och

av följande skäl:

I kommissionens förordning (EEG) nr 3719/88⁽³⁾, senast ändrad genom förordning 1044/98⁽⁴⁾, fastställs gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser och förutfastställelselicenser för jordbruksprodukter.

I kommissionens förordning (EG) nr 1466/95⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2184/98⁽⁶⁾, fastställs särbestämmelser för exportbidrag inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter.

De problem som präglat den ryska marknaden sedan andra halvan av augusti 1998 har allvarligt skadat de ekonomiska intressena för vissa exportörer av ost till Ryssland och den situation som har skapats har allvarligt påverkat möjligheterna till export under de villkor som avses i förordning (EEG) nr 1466/95.

För att begränsa dessa skadliga konsekvenser förlängs genom kommissionens förordning (EG) nr 2186/98⁽⁷⁾ den tidsfrist som föreskrivs i den lagstiftning som gäller för bidragen för att göra det möjligt att reglera den export som ännu inte har kunnat avslutas på grund av ovan nämnda omständigheter, eller för att finna en annan avsättningsmöjlighet inom samma område.

Denna åtgärd har inte lett till att målet uppnåtts och svårigheterna på den ryska marknaden kvarstår. Det är därför nödvändigt att anta bestämmelser som gör det möjligt att dra in exportlicenserna.

Med hänsyn till händelsernas utveckling bör denna förordning träda i kraft omedelbart.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bestämmelserna i denna förordning skall tillämpas för vissa produkter enligt KN-nummer 0406, för vilka exportlicenser som i fält 7 innehåller angivelsen "Ryssland" har utfärdats med tillämpning av förordning (EG) nr 1466/95 och i enlighet med artikel 1.2 i den förordningen.

Artikel 2

På begäran från licensinnehavaren, inlämnad före den 31 januari 1999, skall de exportlicenser som avses i artikel 2 i förordning (EG) nr 2186/98 dras in och säkerheten frisläppas.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall före den 28 februari 1999 meddela kommissionen de produktkvantiteter som har omfattats av den åtgärd som avses i artikel 2.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 331, 2.12.1988, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 149, 20.5.1998, s. 11.

⁽⁵⁾ EGT L 144, 28.6.1995, s. 22.

⁽⁶⁾ EGT L 275, 10.10.1998, s. 21.

⁽⁷⁾ EGT L 275, 10.10.1998, s. 28.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 januari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 101/1999

av den 15 januari 1999

om ändring av förordning (EEG) nr 3143/85 om försäljning till sänkta priser av interventionssmör avsett för direkt förbrukning i form av koncentrerat smör och av förordning (EEG) nr 429/90 om beviljande genom anbudsinfördran av stöd för koncentrerat smör avsett för direkt förbrukning inom gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

att garantera korrekt slutlig användning av produkten, och samma gränser och referensmetoder bör fastställas om den dosering av kemiska spårämnen som anges i de nämnda förordningarna inte iakttas.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1587/96⁽²⁾, särskilt artiklarna 6.6 och 7a.3, och

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

av följande skäl:

Artikel 1

I kommissionens förordning (EEG) nr 3143/85⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1802/95⁽⁴⁾, föreskrivs försäljning till sänkta priser av interventionssmör avsett för direkt förbrukning i form av koncentrerat smör. Denna ordning förblir tillämplig så länge som lagren för smör medger detta. I kommissionens förordning (EEG) nr 429/90⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 417/98⁽⁶⁾, föreskrivs att stöd skall beviljas genom anbudsinfördran för koncentrerat smör som erhållits från smör eller grädde från marknaden och som är avsett för direkt förbrukning inom gemenskapen. Såväl i dessa förordningar som i kommissionens förordning (EG) nr 2571/97 av den 15 december 1997 om försäljningen av smör till sänkta priser och om beviljande av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör avsett att användas i framställningen av konditorivaror, glass och andra livsmedel⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1982/98⁽⁸⁾, föreskrivs tillsättning av spårämnen i koncentrerat smör för

1. Artikel 9.2 andra stycket i förordning (EEG) nr 3143/85 skall ersättas med följande:

”Om koncentrationen av var och en av de produkter som avses i artikel 5.2, till exempel på grund av ojämn fördelning, understiger de lägsta föreskrivna halterna med mer än 5 %, men med mindre än 30 %, skall emellertid säkerheten vara förverkad med 1,5 % för varje procentenhet med vilken de föreskrivna lägsta halterna underskrids.”

2. I artikel 8.4 i förordning (EEG) nr 429/90 skall ”20 %” ersättas med ”30 %”.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 298, 12.11.1985, s. 9.

⁽⁴⁾ EGT L 174, 26.7.1995, s. 27.

⁽⁵⁾ EGT L 45, 21.2.1990, s. 8.

⁽⁶⁾ EGT L 52, 21.2.1998, s. 18.

⁽⁷⁾ EGT L 350, 20.12.1997, s. 3.

⁽⁸⁾ EGT L 256, 18.9.1998, s. 9.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 januari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 102/1999

av den 15 januari 1999

om utfärdande av importlicenser för bananer enligt tullkvoterna och för traditionella AVS-bananer för första kvartalet 1999 (andra perioden)

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1637/98 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2362/98 av den 28 oktober 1998 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) nr 404/93 rörande ordningen för import av bananer till gemenskapen ⁽³⁾, särskilt artikel 18.2 i denna, och

av följande skäl:

I artikel 2 och i bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 2806/98 ⁽⁴⁾ fastställs de kvantiteter som för första kvartalet 1999 finns tillgängliga för ansökan om importlicens för den andra inlämningsperiod för ansökningar som avses i artikel 18 i förordning (EG) nr 2362/98.

Det är lämpligt att i enlighet med artikel 18.2 i förordning (EG) nr 2362/98 på grundval av de ansökningar som lämnats in under andra perioden snarast möjligt fastställa

de kvantiteter för vilka licenser får utfärdas för de berörda ursprungen.

Denna förordning måste träda i kraft med omedelbar verkan så att licenserna kan utfärdas så snart som möjligt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beträffande de nya ansökningar som avses i artikel 18 i förordning (EG) nr 2362/98 skall, inom ramen för ordningen för import av bananer, tullkvoterna och bestämmelserna för traditionella AVS-bananer, importlicenser för första kvartalet 1999, andra perioden, utfärdas för följande kvantiteter:

1. För den kvantitet som anges i den berörda ansökan om importlicens för ursprunget "Panama" med nedsättningskoefficienten 0,9701 och för ursprunget "Andra" med nedsättningskoefficienten 0,7198.
2. För den kvantitet som anges i ansökan om importlicens för ett annat ursprung än det som anges i 1.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 januari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 47, 25.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 210, 28.7.1998, s. 28.

⁽³⁾ EGT L 293, 31.10.1998, s. 32.

⁽⁴⁾ EGT L 349, 24.12.1998, s. 32.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 103/1999

av den 15 januari 1999

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2566/98

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

med beaktande av följande:

Genom kommissionens förordning (EG) nr 2566/98 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.

På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾, och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsörfarandet

beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt ris enligt KN-nummer 1006 30 67 avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats från och med den 11 till och med den 14 januari 1999 fastställas till 309,00 EUR per ton inom ramen för det anbudsörfarande som avses i förordning (EG) nr 2566/98.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 januari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 320, 28.11.1998, s. 49.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 104/1999**av den 15 januari 1999****om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2565/98**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

Genom kommissionens förordning (EG) nr 2565/98⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.

På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95⁽⁵⁾ och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet

beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa europeiska länder, skall på grundval av anbud som lämnats från och med den 11 till och med den 14 januari 1999 fastställas till 118,00 EUR per ton inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2565/98.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 januari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 320, 28.11.1998, s. 46.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 105/1999

av den 15 januari 1999

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2564/98EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

Genom kommissionens förordning (EG) nr 2564/98⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95⁽⁵⁾ och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet

beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats från och med den 11 till och med den 14 januari 1999 fastställas till 117,00 EUR per ton inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2564/98.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 januari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.⁽²⁾ EGT L 265, 30.9.1998, s. 4.⁽³⁾ EGT L 320, 28.11.1998, s. 43.⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 106/1999**av den 15 januari 1999****om fastställande av en maximisubvention för leverans till Réunion av från ytterskalet befriat långkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2563/98**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98⁽²⁾, särskilt artikel 10.1 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 2692/89 av den 6 september 1989 om tillämpningsföreskrifter för export av ris till Réunion⁽³⁾, särskilt artikel 9.1 i denna, och

av följande skäl:

Genom kommissionens förordning (EG) nr 2563/98⁽⁴⁾ öppnades en anbudsinfordran för fastställandet av den subvention som skall utgå för leverans av ris till Réunion.

På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 9 i förordning (EEG) nr 2692/89 och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i

förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av en maximisubvention.

Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artiklarna 2 och 3 i förordning (EEG) nr 2692/89 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än maximisubventionen.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

En maximisubvention för leverans av från ytterskalet befriat långkornigt ris under KN-nummer 1006 20 98 till Réunion skall på grundval av de anbud som lämnats från och med den 11 till och med den 14 januari 1999 fastställas till 293,00 euro per ton inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2563/98.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 januari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 29, 7.9.1989, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 320, 28.11.1998, s. 40.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 107/1999

av den 15 januari 1999

om fastställande av det högsta stödbeloppet för koncentrerat smör för den etthundranittiofemte särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1587/96⁽²⁾, särskilt artikel 7a.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 429/90 av den 20 februari 1990 om beviljande genom anbudsinfordran av stöd för koncentrerat smör avsett för direkt förbrukning inom gemenskapen⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 417/98⁽⁴⁾ använder interventionsorganen stående anbudsinfordran för beviljande av stöd för koncentrerat smör. Artikel 6 i ovannämnda förordning fastställer att med beaktande av de anbud som inkommit i samband med en särskild anbudsinfordran bör det bestämmas ett högsta stödbelopp för koncentrerat smör med en fetthalt av minst 96 % eller också bör beslut fattas om att inget kontrakt skall tilldelas. Beloppet på säkerheten för slutanvändningen bör bestämmas i enlighet med detta.

Med beaktande av de anbud som mottagits bör det högsta stödbeloppet fastställas till den nivå, som anges nedan, och säkerheten för slutanvändningen bestämmas enligt detta.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den etthundranittiofemte särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90 skall det högsta stödbeloppet och beloppet på säkerheten för slutanvändningen fastställas på följande sätt:

- högsta stödbeloppet: 134 EUR/100 kg,
- säkerheten för slutanvändningen: 148 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 januari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 45, 21.2.1990, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 52, 21.2.1998, s. 18.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 108/1999

av den 15 januari 1999

om fastställande av högsta uppköpspriser och kvantiteter vid uppköp av nötkött i samband med det tvåhundrafemtonde delanbudsförfarandet som inletts som en allmän interventionsåtgärd i enlighet med förordning (EEG) nr 1627/89EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1633/98⁽²⁾, särskilt artikel 6.7 i denna, och

av följande skäl:

I enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 2456/93 av den 1 september 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 805/68 vad beträffar allmänna och särskilda interventionsåtgärder för nötkött⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2812/98⁽⁴⁾, inleddes ett anbuds förfarande genom artikel 1.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 1627/89 av den 9 juni 1989 om uppköp av nötkött genom anbudsinfordran⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 29/1999⁽⁶⁾.

Enligt artikel 13.1 i förordning (EEG) nr 2456/93 skall det eventuellt vid varje delanbudsförfarande fastställas ett högsta uppköpspris för kvalitet R3 med hänsyn till mottagna anbud. I enlighet med artikel 13.2 kan det beslutas att anbuds förfarandet inte skall avslutas. I enlighet med artikel 14 i samma förordning skall endast de anbud beaktas som är lägre än eller lika med ovan nämnda högsta pris, dock utan att de genomsnittliga priserna på nationella eller regionala marknader plus det belopp som anges i punkt 1 överskrids.

Efter genomgång av de anbud som lämnats in för det tvåhundrafemtonde delanbudsförfarandet och med beaktande, i enlighet med artikel 6.1 i förordning (EEG) nr 805/68, av marknadens krav på ett rimligt stöd och den säsongsbetingade utvecklingen av slakt och av priser, är det lämpligt att inte fullfölja anbudet för kategori A och att fastställa det högsta uppköpspriset och de kvantiteter som får köpas upp till intervention för kategori C.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För det tvåhundrafemtonde delanbudsförfarandet som inleddes genom förordning (EEG) nr 1627/89, skall följande gälla:

- a) För kategori A skall anbudet inte fullföljas
- b) För kategori C

- fastställs det högsta uppköpspriset till 235 EUR per 100 kg slaktkropp eller halv slaktkropp av kvalitet R3,
- fastställs den högsta godkända kvantiteten slaktkroppar och halva slaktkroppar till 2 784 ton.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 18 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 januari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽²⁾ EGT L 210, 28.7.1998, s. 17.

⁽³⁾ EGT L 225, 4.9.1993, s. 4.

⁽⁴⁾ EGT L 349, 24.12.1998, s. 47.

⁽⁵⁾ EGT L 159, 10.6.1989, s. 36.

⁽⁶⁾ EGT L 5, 9.1.1999, s. 39.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 109/1999

av den 15 januari 1999

om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris och om att avbryta utfärdandet av exportlicenser

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 andra stycket och 13.15 i denna, och

av följande skäl:

Enligt artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 får skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som är förtecknade i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen täckas av ett exportbidrag.

Enligt artikel 13.4 i förordning (EG) nr 3072/95 skall när bidragen fastställs hänsyn tas dels till den aktuella situationen och den framtida utvecklingen i fråga om priser på och tillgång till ris och brutet ris på gemenskapsmarknaden, dels till priserna på ris och brutet ris på världsmarknaden. Enligt samma artikel är det också viktigt att säkerställa jämvikt och en naturlig utveckling av priser och handel på rismarknaden och att dessutom beakta de ekonomiska aspekterna av den planerade exporten och behovet av att undvika störningar på gemenskapsmarknaden liksom de begränsningar som härrör från de avtal som slutits i överensstämmelse med artikel 228 i fördraget.

I kommissionens förordning (EEG) nr 1361/76⁽³⁾ fastställs den högsta procentandel av brutet ris som är tillåten i ris för vilket exportbidrag fastställts samt anges med vilken procentandel bidraget skall minskas om proportionen brutet ris i det exporterade riset överstiger denna högsta andel.

Det finns möjlighet att exportera en kvantitet av 2 000 ton ris till vissa destinationer. Det är lämpligt att tillgripa det förfarande som föreskrivs i artikel 7.4 i kommissionens förordning (EG) nr 1162/95⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 444/98⁽⁵⁾. Detta bör beaktas när exportbidragen fastställs.

I artikel 13.5 i förordning (EG) nr 3072/95 anges de särskilda kriterier som skall beaktas när exportbidrag för ris och brutet ris beräknas.

Situationen på världsmarknaden eller de särskilda kraven för vissa marknader kan göra det nödvändigt att differentiera bidragen för vissa produkter efter destination.

Ett särskilt bidrag bör fastställas för förpackat långkornigt ris för att tillgodose den aktuella efterfrågan på vissa marknader.

Bidraget måste fastställas minst en gång i månaden och får ändras under månadens lopp.

Tillämpningen av dessa bestämmelser och villkor på den nuvarande situationen på rismarknaden och särskilt på noteringarna eller priserna på ris och brutet ris inom gemenskapen och på världsmarknaden medför att bidragen bör fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

Inom ramen för förvaltningen av de volymbegränsningar som följer av gemenskapens WTO-åtaganden är det lämpligt att begränsa utfärdandet av licenser för export med exportbidrag.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 i förordning (EG) nr 3072/95, med undantag av produkter enligt punkt 1 c i den artikeln, och som exporteras i obearbetad form skall fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Utfärdandet av licenser för export med förutfastställelse av exportbidrag skall avbrytas med undantag för kvantiteten 2 000 ton som föreskrivs i bilagan.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 18 januari 1999.

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 154, 15.6.1976, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 117, 24.5.1995, s. 2.

⁽⁵⁾ EGT L 56, 26.2.1998, s. 12.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 januari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 15 januari 1999 om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris och om att avbryta utfärdandet av exportlicenser

<i>(EUR/ton)</i>			<i>(EUR/ton)</i>		
Produktnummer	Bestämmelseland ⁽¹⁾	Bidragsbelopp	Produktnummer	Bestämmelseland ⁽¹⁾	Bidragsbelopp
1006 20 11 9000	01	81,00	1006 30 65 9900	01	101,00
1006 20 13 9000	01	81,00		04	—
1006 20 15 9000	01	81,00	1006 30 67 9100	05	—
1006 20 17 9000	—	—	1006 30 67 9900	—	—
1006 20 92 9000	01	81,00	1006 30 92 9100	01	101,00
1006 20 94 9000	01	81,00		02	—
1006 20 96 9000	01	81,00		03	—
1006 20 98 9000	—	—		04	—
1006 30 21 9000	01	81,00	1006 30 92 9900	01	101,00
1006 30 23 9000	01	81,00		04	—
1006 30 25 9000	01	81,00		—	—
1006 30 27 9000	—	—	1006 30 94 9100	01	101,00
1006 30 42 9000	01	81,00		02	—
1006 30 44 9000	01	81,00		03	—
1006 30 46 9000	01	81,00		04	—
1006 30 48 9000	—	—	1006 30 94 9900	01	101,00
1006 30 61 9100	01	101,00		04	—
	02	—		—	—
	03	—	1006 30 96 9100	01	101,00
	04	—		02	—
1006 30 61 9900	01	101,00		03	—
	04	—		04	—
1006 30 63 9100	01	101,00	1006 30 96 9900	01	101,00
	02	—		04	—
	03	—		—	—
	04	—	1006 30 98 9100	05	—
1006 30 63 9900	01	101,00	1006 30 98 9900	—	—
	04	—	1006 40 00 9000	—	—
1006 30 65 9100	01	101,00			
	02	—			
	03	—			
	04	—			

⁽¹⁾ Följande bestämmelseländer:

01 Liechtenstein, Schweiz och kommunerna Livigno och Campione d'Italia; exportbidragen skall fastställas i enlighet med den ordning som föreskrivs i artikel 7.4 i förordning (EG) nr 1162/95 för en kvantitet av totalt 2 000 ton.

02 Zoner I–III och VI, Ceuta och Melilla.

03 Zoner IV, V, VII c, Kanada och zon VIII med undantag av Surinam, Guyana och Madagaskar.

04 Bestämmelseländer angivna i artikel 34 i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3665/87.

05 Ceuta och Melilla.

Obs: Zoner är de som anges i bilagan till kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2145/92.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 98/91/EG**av den 14 december 1998****om motorfordon och släpvagnar till dessa fordon avsedda för transport av farligt gods på väg och om ändring av direktiv 70/156/EEG om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 100 a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med förfarandet i artikel 189 b i fördraget ⁽³⁾,med beaktande av rådets direktiv 94/55/EG av den 21 november 1994 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om transport av farligt gods på väg ⁽⁴⁾, genom vilket bestämmelserna i Europeiska överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på väg (ADR) överförs till gemenskapsrätten, och

av följande skäl:

Den inre marknaden utgör ett område utan inre gränser, inom vilket fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital måste säkerställas.

Det är nödvändigt med total harmonisering av de tekniska kraven för fordon avsedda för transport av farligt gods på väg för att detta mål helt skall kunna uppnås.

Sådana tekniska handelshinder som gäller bestämmelserna om EG-typgodkännande av fordon avsedda för transport av farligt gods på väg bör undanröjas för att göra det möjligt för marknadsorganisationen i fråga att fungera på ett smidigt sätt.

Det är därför nödvändigt att, inom ramen för den inre marknaden, harmonisera normerna för sätten att transportera farligt gods på väg.

Det är nödvändigt att harmonisera typgodkännandeförfarandena i medlemsstaterna.

Detta direktiv är ett av de särdirektiv som måste efterlevas för att följa det förfarande för EG-typgodkännande som fastställs genom rådets direktiv 70/156/EEG ⁽⁵⁾ och för att säkerställa att fordon uppfyller kraven för det EG-typgodkännandeförfarande som fastställs genom direktiv 70/156/EEG. Bestämmelserna i direktiv 70/156/EEG om fordon är därför tillämpliga på det här direktivet.

Artikel 3.4 och artikel 4.3 i direktiv 70/156/EEG innehåller krav på att det till varje särdirektiv skall fogas ett tekniskt underlag som innehåller de tillämpliga punkterna i bilaga I till det direktivet samt ett typgodkännandeintyg baserat på bilaga VI till det direktivet, så att typgodkännandet kan datoriseras.

⁽¹⁾ EGT C 29, 30.1.1997, s. 17,
och EGT C 207, 3.7.1998, s. 18.

⁽²⁾ EGT C 296, 29.9.1997, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 19 februari 1998 (EGT C 80, 16.3.1998, s. 209), rådets gemensamma ståndpunkt av den 29 juni 1998 (EGT C 262, 19.8.1998, s. 1) och Europaparlamentets beslut av den 20 oktober 1998 (EGT C 341, 9.11.1998). Rådets beslut av den 7 december 1998.

⁽⁴⁾ EGT L 319, 12.12.1994, s. 7. Direktivet ändrat genom direktiv 96/86/EG (EGT L 335, 24.12.1996, s. 43).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 70/156/EEG av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon (EGT L 42, 23.2.1970, s. 1). Direktivet senast ändrat genom direktiv 98/14/EG (EGT L 91, 25.3.1998, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Detta direktiv skall tillämpas på fordon i kategorierna N och O, såsom dessa definieras i artikel 2 och i bilaga II till direktiv 70/156/EEG, avsedda för transport av farligt gods på väg inom eller mellan medlemsstater.

Räckvidden, definitionerna, klassificeringen och kraven med avseende på sådana fordon och de administrativa bestämmelserna för EG-typgodkännande av dessa anges i bilagorna I och II till detta direktiv.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

- *farligt gods*: ämnen och föremål enligt definitionen i artikel 2 i direktiv 94/55/EG,
- *transport*: vägtransporter enligt definitionen i artikel 2 i direktiv 94/55/EG.

Artikel 3

Direktiv 70/156/EEG skall ändras genom att:

a) följande text skall läggas till i bilaga I:

”14. SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR FORDON SOM ÄR AVSEDDA FÖR TRANSPORT AV FARLIGT GODS

14.1 Elektrisk utrustning enligt direktiv 94/55

14.1.1 Skydd mot överhettning av ledare:

14.1.2 Typ av kretsskydd:

14.1.3 Typ av huvudströmbrytare och dess funktion:

14.1.4 Beskrivning och placering av skyddsbarriär för färdskrivare:

14.1.5 Beskrivning av installationer som är permanent under spänning. Ange vilken EN-standard som används:

14.1.6 Konstruktion och skydd av elektriska installationer bakom förarhytten:

14.2 Förebyggande av brandrisker

14.2.1 Typ av icke lättantändliga material i förarhytten:

14.2.2 Typ av överhettningsskärm bakom förarhytten (i förekommande fall):

14.2.3 Motorns placering och överhettningsskydd:

- 14.2.4 Avgassystemets placering och överhettningsskydd:.....
.....
- 14.2.5 Typ och modell av överhettningsskydd för tillsatsbromssystemet:
.....
- 14.2.6 Förbränningsvärmarnas typ, modell och placering:
.....
- 14.3 Speciella krav på eventuellt karosseri, i förekommande fall, enligt direktiv 94/55/EG
- 14.3.1 Beskrivning av åtgärder för att uppfylla kraven på fordon av typ EX/II och typ EX/III:
.....
- 14.3.2 För fordon av typ EX/III, motståndskraft mot hetta utifrån:
.....”

b) följande text läggs till i del I i bilaga IV:

Ämne	Direktiv nr	Hänvisning till EGT	Tillämpligt på									
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
*56. Fordon avsedda för transport av farligt gods	98/91/EG	L 11 de 16.1.1999				×	×	×	×	×	×	×

Artikel 4

1. Medlemsstaterna får inte

- vägra att bevilja EG-typgodkännande eller nationellt typgodkännande för en fordonstyp, eller
- förbjuda att basfordon eller kompletta fordon enligt definitionen i artikel 2 i direktiv 70/156/EEG registreras, säljs eller tas i bruk

på grunder som har samband med transport av farligt gods, om kraven i bilagorna till detta direktiv är uppfyllda.

2. Medlemsstaterna får inte, på grunder som har samband med basfordonet och med transport av farligt gods, förbjuda att ett fordon som har färdigställts utifrån ett basfordon enligt definitionen i artikel 2 i direktiv 70/156/EEG registreras, säljs eller tas i bruk

- om basfordonet uppfyller kraven enligt bilagorna till det här direktivet och färdigställandet av basfordonet inte har ändrat detta förhållande, eller
- om det färdigställda fordonet uppfyller kraven i bilagorna till det här direktivet.

Artikel 5

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 16 januari 2000, och genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 6

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 7

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 14 december 1998.

På Europaparlamentets vägnar

J. M. GIL-ROBLES

Ordförande

På rådets vägnar

W. MOLTERER

Ordförande

FÖRTECKNING ÖVER BILAGOR

Bilaga I	Räckvidd, definition, klassificering, krav
Bilaga II	Administrativa föreskrifter för EG-typgodkännande
Tillägg 1:	Tekniskt underlag
Tillägg 2:	EG-typgodkännandeintyg
	Addendum

*BILAGA I***RÄCKVIDD, DEFINITIONER, KLASSIFICERING, KRAV**

1. RÄCKVIDD
 - 1.1 Detta direktiv skall tillämpas på alla fordon avsedda för transport av farligt gods på väg, vare sig de är kompletta (t.ex. skåpbilar, lastbilar, traktorer, släpvagnar), ej färdigbyggda (t.ex. chassier med hytt, släpvagnschassier) eller färdigbyggda (t.ex. chassier och chassier med hytt med tillbyggt karosseri).
2. DEFINITION
 - 2.1 Med fordonstyp avses fordon som inte skiljer sig från varandra i åtminstone följande väsentliga avseenden.
 - Tillverkare.
 - Tillverkarens typbeteckning.
 - Kategori.
 - Väsentliga aspekter av fordonets konstruktion och utformning med hänsyn till de tekniska föreskrifterna i tillägg B 2 till bilaga B till direktiv 94/55/EG.
3. KLASSIFICERING AV FORDON AVSEDDA FÖR TRANSPORT AV FARLIGT GODS PÅ VÄG
 - 3.1 Fordon avsedda för transport av farligt gods på väg klassificeras enligt marginalnummer 220 301 i bilaga B till direktiv 94/55/EG på följande sätt:
 - 3.1.1 EX/II för fordon avsedda att transportera explosiva ämnen för vilka det erfordras en transportenhet av typ II,
 - 3.1.2 EX/III för fordon avsedda att transportera explosiva ämnen för vilka det erfordras en transportenhet av typ III,
 - 3.1.3 FL för fordon avsedda att transportera flytande ämnen med en flampunkt av 61°C eller lägre eller brandfarliga gaser, i tankcontainrar med en kapacitet överstigande 3 000 liter, fasta eller avmonterbara tankar och för batterifordon med en kapacitet överstigande 1 000 liter avsedda för transport av brandfarliga gaser,
 - 3.1.4 OX för fordon avsedda för transport av ämnen i klass 5.1, marginalnummer 2501, ämnesnummer 1 a), i tankcontainrar med en kapacitet överstigande 3 000 liter, fasta eller avmonterbara tankar,
 - 3.1.5 AT för fordon, som är av annan typ än FL eller OX, avsedda för transport av farligt gods i tankcontainrar med en kapacitet överstigande 3 000 liter, fasta eller avmonterbara tankar och för batterifordon med en kapacitet överstigande 1 000 liter, som är av annan typ än FL.
4. KRAV

Konstruktionskraven för fordon avsedda för transport av farligt gods på väg skall uppfyllas, liksom i förekommande fall de bestämmelser om fordonens typgodkännande som fastställs i marginalnummer 220 500 – 220 540 i bilaga B till direktiv 94/55/EG.

*BILAGA II***ADMINISTRATIVA FÖRESKRIFTER FÖR EG-TYPGODKÄNNANDE**

1. **ANSÖKAN OM EG-TYPGODKÄNNANDE**
 - 1.1 Ansökan om EG-typgodkännande i enlighet med artikel 3.4 i direktiv 70/156/EEG av en fordonstyp avsedd för transport av farligt gods på väg skall inlämnas av tillverkaren.
 - 1.2 En mall för det tekniska underlaget återfinns i tillägg 1.
 - 1.3 Ett eller flera fordon som överensstämmer med de egenskaper som beskrivs i tillägg 1 till detta direktiv och som av det tekniska organ som svarar för godkännandetesten eller provningarna valts ut som representativt för den typ som skall godkännas, skall lämnas in till detta tekniska organ.
 2. **BEVILJANDE AV EG-TYPGODKÄNNANDE**
 - 2.1 Om de föreskrivna kraven uppfylls, skall EG-typgodkännande beviljas enligt artikel 4.3 och, i förekommande fall, enligt artikel 4.4 i direktiv 70/156/EEG.
 - 2.2 En mall för EG-typgodkännandeintyget återfinns i tillägg 2.
 - 2.3 Ett godkännandenummer i enlighet med bilaga VII till direktiv 70/156/EEG skall tilldelas varje fordonstyp som godkänns. Samma medlemsstat skall inte tilldela en annan fordonstyp samma nummer.
 3. **ÄNDRING AV TYPEN OCH TILLÄGG TILL GODKÄNNANDEN**
 - 3.1 Om en fordonstyp som godkänts i enlighet med att det här direktivet ändras, skall bestämmelserna i artikel 5 i direktiv 70/156/EEG tillämpas.
 - 3.2 En partiell provning kan utföras på grundval av att de utförda ändringarna avgränsas av det tekniska organet.
 4. **PRODUKTIONENS ÖVERENSSTÄMMELSE**

Åtgärder för att säkerställa produktionens överensstämmelse skall vidtas i enlighet med bestämmelserna i artikel 10 i direktiv 70/156/EEG.
-

Tillägg 1

TEKNISKT UNDERLAG nr...

i enlighet med bilaga I till direktiv 70/156/EEG om EG-typgodkännande av fordon avsedda för transport av farligt gods på väg

Tillämpliga uppgifter i denna förteckning skall inlämnas i tre exemplar med innehållsförteckning. Eventuella ritningar skall vara i lämplig skala och tillräckligt detaljerade och lämnas i A4-format (210 mm × 297 mm) eller i vikt A4-format. Eventuella fotografier skall vara tillräckligt detaljerade.

Om systemen, komponenterna eller de separata tekniska enheterna har elektroniska kontroller, skall information om deras prestanda tillhandahållas.

0. ALLMÄNT
 - 0.1 Fabrikat (tillverkarens firmanamn):.....
 - 0.2 Typ:.....
 - 0.2.1 Allmän(na) handelsbeteckning(ar) (om tillämpligt):
 - 0.3 Typidentifikationsmärkning, om sådan finns på fordonet ⁽¹⁾ (1):
 - 0.3.1 Märkningens placering:
 - 0.4 Fordonskategori ⁽²⁾ (2):
 - 0.4.1 Klassificering(ar) i fråga om det farliga gods som fordonet avser att transportera:
 - 0.5 Tillverkarens namn och adress:
 - 0.8 Adress(er) till monteringsanläggning(ar):
1. ALLMÄNNA UPPGIFTER OM FORDONETS KONSTRUKTION
 - 1.1 Foton och/eller ritningar av ett representativt fordon:
 - 1.6 Motorns placering och montering:
2. MÅTT OCH VIKTER ⁽³⁾ (i kg och mm)
 - 2.8 Största tillåtna vikt inklusive last enligt tillverkarens uppgifter (maximum och minimum för varje version) ⁽³⁾ (3):
 - 2.9 Högsta tekniskt tillåtna axeltryck/-vikt:
 - 2.10 Högsta tekniskt tillåtna belastning/vikt på varje axelgrupp:
3. MOTOR ⁽⁴⁾
 - 3.2 Förbränningsmotor
 - 3.2.2 Bränsle: diesel/bensin/LPG/annat ⁽²⁾ (2)
 - 3.2.3.1 Huvudbränsletankar
 - 3.2.3.1.2 Ritning och teknisk beskrivning av tanken (tankarna) med alla anslutningar och utluftnings- och ventilationsrör, lås, ventiler, och fästanordningar:.....

⁽¹⁾ Den punktnummering och de fotnoter som används i detta tekniska underlag motsvarar dem som används i bilaga I till direktiv 70/156/EEG. Punkter som inte är relevanta för detta direktiv har utelämnats.

⁽²⁾ Stryk det som inte är tillämpligt.

- 3.2.3.1.3 Ritning som tydligt visar tankens (tankarnas) placering i fordonet:.....
.....
- 3.2.3.2 Extra bränsletank(ar)
- 3.2.3.2.2 Ritning och teknisk beskrivning av tanken (tankarna) med alla anslutningar och utluftnings- och ventilationsrör, lås, ventiler, och fästanordningar:.....
.....
- 3.2.3.2.3 En ritning som tydligt visar tankens (tankarnas) placering i fordonet:
.....
8. BROMSAR
- 8.5 ABS-bromsar: ja/nej/valfritt (!)
- 8.5.1 För fordon med antilåsanordning: beskrivning av funktionssätt (även för eventuell elektronik), blockdiagram över elektriska förbindelser och diagram över hydrauliskt eller pneumatiskt kretslopp:.....
- 8.9 En kort beskrivning av bromsanordningarna (enligt punkt 1.6 i addendum till tillägg 1 till bilaga IX till direktiv 71/320/EEG):
- 8.11 Typdata för tillsatsbromssystem:.....
9. KAROSSERI
- 9.1 Typ av karosseri
- 9.2 Förekommande material samt konstruktion:
12. ÖVRIGT
- 12.6 *Farthållare*
- 12.6.1 Tillverkare:
- 12.6.2 Typ(er):.....
- 12.6.3 Godkännandenummer, i förekommande fall:
14. SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR FORDON SOM ÄR AVSEDDA FÖR TRANSPORT AV FARLIGT GODS
- 14.1 Elektrisk utrustning enligt direktiv 94/55/EG:
- 14.1.1 Skydd mot överhettning av ledare:
- 14.1.2 Typ av kretsskydd:
- 14.1.3 Typ av huvudströmbrytare och dess funktion:
- 14.1.4 Beskrivning och placering av skyddsbarriär för färdskrivare:
- 14.1.5 Beskrivning av installationer som är permanent under spänning. Ange vilken EN-standard som används:.....
- 14.1.6 Konstruktion och skydd av elektriska installationer bakom förarhytten:
- 14.2 Förebyggande av brandrisker:
- 14.2.1 Typ av icke lättantändliga material i förarhytten:

(!) Stryk det som inte är tillämpligt.

-
- 14.2.2 Typ av överhettningsskärm bakom förarhytten (i förekommande fall):
- 14.2.3 Motorns placering och överhettningsskydd:
- 14.2.4 Avgassystemets placering och överhettningsskydd:.....
.....
- 14.2.5 Typ och modell av överhettningsskydd för tillsatsbromssystemet:.....
.....
- 14.2.6 Förbränningsvärmarnas typ, modell och placering:
.....
- 14.3 Speciella krav på eventuellt karosseri, i förekommande fall, enligt direktiv 94/55/EG:
.....
- 14.3.1 Beskrivning av åtgärder för att uppfylla kraven på fordon typ EX/II och typ EX/III:
.....
- 14.3.2 För fordon av typ EX/III, motståndskraft mot hetta utifrån:.....
.....
-

Tillägg 2

MALL

(Största format A4 [210 × 297 mm])

EG-TYPGODKÄNNANDEINTYG

Myndighetens stämpel

Meddelande om

- typgodkännande ⁽¹⁾,
- utökat typgodkännande ⁽¹⁾,
- ej beviljat typgodkännande ⁽¹⁾,
- återkallat typgodkännande ⁽¹⁾,

för en fordonstyp/komponent/separat teknisk enhet ⁽¹⁾ enligt direktiv 98/91/EG om motorfordon och släpvagnar till dessa fordon för transport av farligt gods på väg och ändring av direktiv 70/156/EEG om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon.

EG-typgodkännandenummer:

Skäl för utökning:.....

DEL I

- 0.1 Fabrikat (tillverkarens firmanamn):.....
- 0.2 Typ av fordon:.....
- 0.2.1 Handelsbeteckning(ar) (i förekommande fall):
.....
- 0.3 Typbeteckning, om den anges på fordonet/komponenten/den separata tekniska enheten ⁽²⁾:.....
.....
- 0.3.1 Typbeteckningens placering:.....
- 0.4 Fordonskategori ⁽³⁾:
- 0.5 Tillverkarens namn och adress:
.....
Namn och adress för tillverkaren av den senaste byggda etappen av fordonet:
.....
- 0.8 Namn och adress(er) för monteringsanläggning(ar):
.....
.....

⁽¹⁾ Stryk det som inte är tillämpligt.

⁽²⁾ Om typbeteckningen innehåller tecken som inte är relevanta för att beskriva de typer av fordon, komponenter eller separata tekniska enheter som omfattas av detta typgodkännandeintyg skall sådana tecken i dokumentationen återges med symbolen "?" (exempelvis ABC??123??).

⁽³⁾ Enligt definitionen i bilaga II A till direktiv 70/156/EEG.

⁽¹⁾ Vid behov kan hänvisning göras till informationsbladet.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 26 november 1998

om den ståndpunkt Europeiska gemenskapen skall inta när det gäller de regler för genomförande av förlikning i transiteringstvister som skall antas vid energistadgekonferensen

(1999/37/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT
FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av artikel 3.2 i rådets och kommissionens beslut 98/181/EG, EKSG, Euratom (¹),

med beaktande av kommissionens initiativ, och

av följande skäl:

Energistadgefördraget undertecknades av Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater den 17 december 1994.

Europeiska gemenskaperna och det stora flertalet av medlemsstaterna deponerade sina godkännande- eller ratificeringsinstrument för energistadgefördraget hos depositarien, Republiken Portugals regering, den 16 december 1997.

De övriga medlemsstaterna kommer inom kort att ratificera energistadgefördraget.

Energistadgefördraget trädde i kraft den 16 april 1998.

Enligt artikel 7 i energistadgefördraget skall alla fördragslutande parter vidta nödvändiga åtgärder för att underlätta transitering av energimaterial och energiprodukter i

överensstämmelse med principen om fri transitering och utan åtskillnad i fråga om sådana energimaterials eller energiprodukters ursprung, destination eller ägare och utan prisdiskriminering, som bygger på sådana skillnader och utan att framtvinga orimliga förseningar, begränsningar eller avgifter.

Nämnda artikel innehåller också bestämmelser som skall tillämpas om en tvist skulle uppstå i en fråga som gäller sådan transitering.

Enligt artikel 7 i energistadgefördraget skall stadgekonferensen anta standardföreskrifter avseende genomförande av förlikning och ersättning till skiljedomarna.

Utkast till regler avseende genomförande av förlikning i transiteringstvister diskuterades vid stadgekonferensen den 23 – 24 april 1998. Stadgekonferensen enades om att detta utkast till regler skulle vara vägledande i väntan på att de godkänns formellt.

Stadgekonferensen som skall hållas den 3 – 4 december 1998 bör formellt anta detta utkast till regler, som dessförinnan har fått sin slutgiltiga utformning.

Gemenskapen bör godkänna detta utkast till regler vid stadgekonferensen.

(¹) EGT L 69, 9.3.1998, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Reglerna avseende genomförande av förlikning i transiteringstvister, såsom de utformats i bilagan, skall godkännas på gemenskapens vägnar vid stadgekonferensen ⁽¹⁾.

Utfärdat i Bryssel den 26 november 1998.

På rådets vägnar

M. BARTENSTEIN

Ordförande

⁽¹⁾ Dessa regler antogs formellt av stadgekonferensen den 3 december 1998.

BILAGA

REGLER AVSEENDE GENOMFÖRANDE AV FÖRLIKNING I TRANSITERINGSTVISTER

Dessa regler, som antagits av energistadgekonferensen enligt artikel 7.7 f i energistadgefördraget, skall tillämpas vid förlikning i tvister enligt 7.7 a–c i det fördraget.

De begrepp som används i dessa regler skall ha samma betydelse som i energistadgefördraget och de artiklar till vilka det hänvisas skall vara artiklarna i det fördraget.

Regel 1: Anmälan av tvist

1. Om en fördragsslutande part vill hänskjuta en tvist till generalsekreteraren skall detta ske skriftligen och med angivande av parterna i konflikten (parterna). En sammanfattning av relevanta fakta och grunden till den fördragsslutande partens yrkande skall bifogas, liksom en bekräftelse av att man uttömt alla tillämpliga avtalsenliga eller andra åtgärder för tvistlösning som i förväg beslutats mellan de fördragsslutande parterna i tvisten eller mellan instanser som är underkastade någon av de i konflikten inblandade parternas kontroll eller jurisdiktion.
2. När generalsekreteraren har mottagit anmälan om hänskjutande skall han så snart som möjligt underrätta samtliga fördragsslutande parter i energistadgefördraget om hänskjutandet och uppmana dem att meddela om de anser sig vara någon av de övriga fördragsslutande parter som berörs när det gäller att utse en skiljedomare enligt artikel 7.7 b. Generalsekreteraren får själv bestämma formen för underrättelsen, men skall se till att de fördragsslutande parterna får tillräcklig information för att kunna göra den nödvändiga bedömningen av sina intressen.
3. Generalsekreteraren skall sända en kopia av den skriftliga anmälan om hänskjutande av tvisten till varje fördragsslutande part som däri anges vara part. Generalsekreteraren får uppmana varje part som anges i hänskjutandet att som svar inkomma med ett uttalande, som fogas till det underlag som skall överlämnas till skiljedomaren när denne utses. En sådan part har inte skyldighet att efterkomma denna begäran.

Regel 2: Utseende av skiljedomare

1. Generalsekreteraren skall besluta om de lämpliga formerna för samråd i fråga om utseende av skiljedomaren. Generalsekreteraren skall i samband med utseendet särskilt beakta vikten av att utse en skiljedomare som
 - i) har eller sannolikt kommer att få parternas förtroende,
 - ii) är oberoende och opartisk,
 - iii) undviker faktiska eller skenbara intressekonflikter,
 - iv) iakttar kraven på konfidentialitet i dessa regler, och
 - v) genomför förhandlingarna på ett sådant sätt att förlikningsförfarandets integritet och anseende säkerställs.

2. Generalsekreterarens beslut att utse en viss person är slutgiltigt, med förbehåll för regel 4.1.

3. Skiljedomaren skall vid utseendet underteckna försäkran i tillägg 1 och skall lämna ut all information som han eller hon vid den tidpunkten rimligtvis kan förväntas känna till och som kan antas påverka eller ge upphov till berättigade tvivel beträffande hans eller hennes oberoende eller opartiskhet. Detta utlämnande skall omfatta sådan information som anges i exempelförteckningen i tillägg 2.

4. Villkoren för utseende av skiljedomaren skall för skiljedomarens försäkran innehålla ett uttalande av generalsekreteraren om dennes ståndpunkt beträffande parterna och övriga berörda fördragsslutande parter, och skall informera skiljedomaren om all information som är relevant för förlikningen.

5. Om generalsekreteraren i enlighet med artikel 7.7 e beslutar att inte utse en skiljedomare skall han eller hon så snart som möjligt skriftligen underrätta parterna och varje övrig berörd fördragsslutande part om sitt beslut.

Regel 3: Skiljedomarens avgång, dödsfall eller obehörighet

1. En skiljedomare får avgå genom att inlämna sin avskedsansökan till generalsekreteraren.
2. Om en skiljedomare avgår, avlider eller enligt generalsekreterarens åsikt blir obehörig eller annars oförmögen att fullgöra sina skyldigheter, skall generalsekreteraren utan dröjsmål underrätta parterna och övriga berörda fördragsslutande parter om detta. Förhandlingarna skall betraktas som tillfälligt avbrutna när det gäller beräkningen av den tidsfrist som anges i artikel 7.7 c.
3. Med hänsyn till det uppnådda förhandlingsläget får generalsekreteraren uppmana parterna att enas om det snabbaste tillvägagångssättet.

4. Generalsekreteraren skall, i samråd med parterna och övriga berörda fördragsslutande parter, utse en ny skiljedomare så snart som möjligt men under alla omständigheter inte senare än 30 dagar efter skiljedomarens avgång, dödsfall eller obehörighet. Generalsekreteraren skall förse den nye skiljedomaren med de bevis som samlats in under förlikningsförhandlingarna, inbegripet uttalanden och underlag.
5. Som en del av villkoren för förordnande av en ny skiljedomare får generalsekreteraren, om det är nödvändigt, fastställa en tidsfrist för att genomföra förlikningen. Tidsfristen kan återspegla en överenskommelse parterna emellan eller, om parterna inte är eniga, generalsekreterarens bedömning av den lämpligaste tidsfristen med hänsyn till förhandlingsläget, omständigheterna i tvisten samt målsättningen att nå en snabb lösning på tvisten.

Regel 4: Fråntagande av uppdraget som skiljedomare

1. Varje part eller en annan berörd fördragsslutande part som innehar eller kommer i besittning av bevis om ett beteende från skiljedomarens sida som är oförenligt med ett oberoende och opartiskt genomförande av förlikningen, inbegripet ett undvikande av en uppenbar intressekonflikt, skall utan dröjsmål skriftligen underrätta generalsekreteraren.
 2. Generalsekreteraren skall så snabbt som möjligt men med beaktande av att skiljedomaren måste ges tillfälle att svara besluta om skiljedomaren skall fråntas sitt uppdrag. Generalsekreteraren får besluta att tillfälligt avbryta förhandlingarna. Generalsekreteraren skall informera parterna och övriga berörda fördragsslutande parter om sitt beslut att frånta skiljedomaren dennes uppdrag.
 3. Med hänsyn till hur långt parterna kommit i förhandlingarna får generalsekreteraren uppmuntra parterna att enas om det snabbaste tillvägagångssättet.
 4. Generalsekreteraren skall, i samråd med parterna och andra berörda fördragsslutande parter, utse en ny skiljedomare så snart som möjligt men under alla omständigheter senast 30 dagar efter det att skiljedomaren fråntagits sitt uppdrag. Generalsekreteraren skall förse den nye skiljedomaren med de bevis som samlats in under förlikningsförhandlingarna, inbegripet uttalanden och underlag. Den nye skiljedomaren skall i samråd med parterna avgöra hur sådant bevismaterial får användas.
 5. Som en del av villkoren för utseende av en ny skiljedomare får generalsekreteraren, om det är nödvändigt, fastställa en tidsfrist för att genomföra förlikningen. Tidsfristen kan återspegla en överenskommelse parterna emellan eller, om parterna inte är eniga, generalsekreterarens bedömning av den lämpligaste tidsfristen med hänsyn till hur långt parterna kommit i förhandlingarna, omständigheterna i tvisten samt målsättningen att nå en snabb lösning på tvisten.
2. Skiljedomaren skall så snart som möjligt samråda med de parter som anges i hänskjutandet för att ta reda på deras syn på orsakerna till tvisten och för att se till att parterna är vederbörligen identifierade vid förhandlingarnas början. Detta kan ske på det sätt skiljedomaren anser lämpligast, även med hjälp av frågeformulär, konferenser, utfrågningar eller inlämnande av skriftligt eller annat material.
 3. Skiljedomaren skall se till att all information som tillställs honom eller henne av en part också görs tillgänglig för den andra parten/de andra parterna. Skiljedomaren får avvika från regeln om fullt utlämnande om han eller hon bestämmer att informationen i fråga är affärsmässigt konfidentiell och den berörda parten har angett orsaker till varför dess intressen skulle skadas av ett utlämnande.
 4. Efter samråd med parterna skall skiljedomaren bestämma var mötet skall äga rum eller de muntliga uttalandena skall tas upp, med hänsyn till omständigheterna i förlikningsförhandlingarna och behovet av att begränsa kostnaderna. Skiljedomaren skall överväga om det är önskvärt att utnyttja energistadgesekretariatets resurser och får med parternas medgivande göra överenskommelser med generalsekreteraren om ett sådant utnyttjande.

Regel 6: Representation och bistånd

Parterna får företrädas eller bistås av fritt valda personer. Sådana personers namn och adress skall meddelas skriftligen till den andra parten/de andra parterna, till skiljedomaren och generalsekreteraren.

Regel 7: Vittnen och experter

1. Skiljedomaren får begära bevis eller expertråd från personer som innehar information eller sakkunskap som är relevanta för tvisten. Sådana bevisuppgifter eller råd skall göras tillgängliga för parterna.
2. När som helst under förhandlingarna får varje part begära att skiljedomaren hör vittnen och experter vilkas hörande parten anser relevant. Skiljedomaren skall ange en tidsfrist inom vilken sådana förhör skall äga rum.
3. Vittnen och experter skall förhöras av skiljedomaren. Parterna får också ställa frågor till dem, under skiljedomarens kontroll.
4. En tjänsteman hos en part får, om han blir bemyndigad här till, uppträda som vittne eller expert och ge sådan information som kan behövas för förhandlingarna. I en begäran om en sådan inställelse skall det anges särskilt i vilka frågor och i vilken egenskap tjänstemannen kommer att utfrågas.
5. Om ett vittne eller en expert inte kan komma till den ort där förhöret äger rum får skiljedomaren med parternas medgivande vidta lämpliga åtgärder så att vittnesmålet/expertutlåtandet kan avges skriftligen eller genom förhör på annan ort. Parterna skall erhålla en kopia av varje sådant skriftligt vittnesmål/expertutlåtande eller skall ha rätt att delta i varje sådant förhör.

Regel 5: Genomförande av förlikningsförhandlingarna

1. Skiljedomaren skall genomföra förlikningsförhandlingarna på ett sätt som han eller hon finner lämpligt, i enlighet med dessa regler samt principerna om opartiskhet, jämlikhet och rättvisa.

Regel 8: Administrativt bistånd

För att underlätta genomförandet av förlikningsförhandlingarna får skiljedomaren med parternas medgivande vidta åtgärder för att få administrativt eller tekniskt bistånd av energistadgesekretariatet eller lämplig institution eller person.

Regel 9: Parternas samarbete med skiljedomaren

1. Parterna skall samarbeta i god tro med skiljedomaren och skall särskilt på hans eller hennes begäran tillhandahålla relevanta handlingar, information och förklaringar samt använda de medel som står till deras förfogande för att göra det möjligt för skiljedomaren att höra vittnen och experter som han eller hon önskar kalla. Parterna skall också underlätta besök och utredningar som skiljedomaren önskar genomföra vid varje ort som har med tvisten att göra.
2. Parterna skall respektera alla tidsfrister som överenskommits med eller fastställts av skiljedomaren.

Regel 10: Förslag till lösning av tvisten

1. En part får på eget initiativ eller på skiljedomarens uppmaning till denne lämna förslag till lösning av tvisten.
2. Vid varje stadium av förlikningsförhandlingarna får skiljedomaren ställa förslag till lösning av tvisten.

Regel 11: Överenskommelse mellan parterna

1. En överenskommelse mellan parterna om en lösning av tvisten eller ett förfarande för att komma fram till en sådan lösning skall göras skriftligen och undertecknas av parterna.
2. Skiljedomaren skall skriftligen underrätta generalsekreteraren om att en överenskommelse mellan parterna har nåtts. Generalsekreteraren skall underrätta samtliga fördragsslutande parter i energistadgefördraget om att en sådan överenskommelse har nåtts.

Regel 12: Skiljedomarens rekommendation/beslut

1. Om parterna inte har nått någon överenskommelse inom den tidsfrist som föreskrivs i artikel 7.7 c eller i regel 3.5 eller 4.5 skall skiljedomaren
 - a) skriftligen redogöra för sin rekommendation antingen för en lösning av tvisten eller ett förfarande för att komma fram till en sådan lösning samt sitt beslut i fråga om interimistiska taxor och andra villkor som skall gälla för transitering inklusive datum för ikraftträdande.
 - b) bifoga en motivering för sin rekommendation och sitt beslut, samt
 - c) förse parterna och generalsekreteraren med undertecknade kopior av sin rekommendation och sitt beslut.
2. Generalsekreteraren skall
 - a) deponera en undertecknad kopia av rekommendationen och beslutet i sekretariatets arkiv,
 - b) underrätta samtliga fördragsslutande parter om att en rekommendation och ett beslut om interimistiska taxor har gjorts.

Regel 13: Avslutning av förlikningsförhandlingarna

Förlikningsförhandlingarna skall avslutas genom att

- a) parterna undertecknar en överenskommelse enligt regel 11, eller
- b) skiljedomaren utfärdar rekommendationen och beslutet om interimistiska taxor enligt regel 12.

Regel 14: Språk

1. Skiljedomaren skall efter samråd med parterna besluta om vilket eller vilka språk som skall användas under förhandlingarna.
2. Om skiljedomaren beslutar att använda mer än ett språk får varje dokument tillhandahållas på det ena eller det andra språket. Ettdera av språken får användas vid förhör förutsatt att översättning och tolkning sker om skiljedomaren så beslutar. Skiljedomaren skall se till att hans eller hennes rekommendation och beslut finns tillgängliga på det eller de språk som han eller hon har beslutat om för förhandlingarna.

Regel 15: Kostnader

1. Skiljedomaren får begära att parterna deponerar ett belopp som förskottsbetalning av de kostnader som beskrivs i styckena 2 a–2 d. Samtliga belopp som deponerats av parterna enligt denna punkt skall inbetalas till generalsekreteraren, som gör utbetalningarna för sådana kostnader som är förtecknade i punkt 2.
2. När förlikningsförhandlingarna har avslutats skall skiljedomaren fastställa kostnaderna för förlikningen och skriftligen underrätta parterna och generalsekreteraren om dessa kostnader. Begreppet "kostnader" omfattar endast
 - a) skiljedomarens arvode, som skall fastställas av generalsekreteraren vid utseendet i enlighet med föreskrift nr 14 i finans- och förvaltningsföreskrifterna från det internationella centralorganet för biläggande av investeringstvister,
 - b) skiljedomarens reseutgifter och andra utgifter,
 - c) reseutgifter och andra utgifter för vittnen och experter som begärts av skiljedomaren enligt regel 7.1,
 - d) kostnader i samband med utnyttjandet av andra resurser än energistadgesekretariatets lokaler för att genomföra förhör,
 - e) kostnaden för allt administrativt bistånd, enligt regel 8, som lämnas av en person eller av en annan institution än energistadgesekretariatet, samt
 - f) de kostnader som uppstått under förhandlingarna för översättning och/eller tolkning enligt regel 14.
3. Om den överenskommelse som parterna slutit enligt regel 11 inte anger hur kostnaderna skall fördelas skall skiljedomaren med hänsyn till särskilda omständigheter i samband med förhandlingarna fördela kostnaderna mellan parterna och skriftligen underrätta parterna och generalsekreteraren om sitt beslut. Alla andra utgifter som en part har ådragit sig skall den parten själv stå för.
4. Generalsekreteraren skall för parterna redovisa de deponerade beloppen och återlämna varje oväntat överskott till parterna eller begära en slutbetalning med beaktande av skiljedomarens beslut i fråga om kostnadsfördelningen.

Regel 16: Konfidentialitet

1. Dessa regler innehåller inga undantag från parternas rättsliga regler om behandlingen av konfidentiell information, inbegripet sådana som rör immateriell äganderätt.
2. En part som motsätter sig att lämna konfidentiell information efter en begäran enligt regel 5 eller 7 skall redogöra för orsakerna samt tillhandahålla en icke-konfidentiell sammanfattning av informationen som kan användas under förhandlingarna. Om ett undantag görs från regeln om fullt utlämnande enligt regel 5.3 skall den berörda parten också tillhandahålla en icke-konfidentiell sammanfattning av informationen till den andra parten/de andra parterna i en form som kan användas under förhandlingarna.
3. Skiljedomaren, parterna och alla personer som deltar i förlikningsförhandlingarna, oberoende av ställning, skall bevara konfidentialiteten av allt som rör förlikningsförhandlingarna. Information som samlats in under dessa förhandlingar skall endast användas i samband med dessa förhandlingar. Konfidentialiteten omfattar villkoren i överenskommelsen mellan parterna enligt regel 11 och skiljedomarens rekommendation och beslut enligt regel 12, om inte parterna kommer överens

om något annat eller om ett utlämnande är nödvändigt för genomförande och verkställighet.

Regel 17: Skiljedomarens roll i andra förhandlingar

Skiljedomaren får inte uppträda som förlikningsman eller som företrädare eller advokat i några skiljedoms- eller rättsliga förfaranden som gäller en tvist som är föremål för förlikningsförhandlingarna. Parterna och övriga berörda fördragsslutande parter får inte kalla skiljedomaren som vittne vid något sådant förfarande.

Regel 18: Godtagande av bevis i andra förhandlingar

Parterna får inte i några skiljedoms-, rättsliga eller administrativa förfaranden, vare sig dessa förfaranden har något samband med den tvist som är föremål för förlikningsförhandlingarna eller inte, stödja sig på eller lägga fram som bevis

- a) synpunkter som framförts eller förslag som lagts fram av en part beträffande en eventuell lösning av tvisten,
- b) medgivanden av en part under förlikningsförhandlingarna,
- c) förslag som lagts fram av skiljedomaren, eller
- d) att en part visat beredvillighet att godta ett förslag till lösning som lagts fram av skiljedomaren.

Tillägg 1

Förlikning nr:

FÖRSÄKRAN

Jag har läst och noterat reglerna om genomförande av förlikning i transiteringstvister och skall se till att förlikningsförhandlingarna genomförs i enlighet med dessa regler. Jag skall behandla endast frågor som tas upp och är nödvändiga för fullgörandet av mitt ansvar enligt reglerna.

Jag skall bevara konfidentialiteten hos all information som kommer till min kännedom till följd av mitt deltagande i dessa förhandlingar liksom innehållet i varje överenskommelse mellan parterna i denna tvist enligt regel 11 eller varje rekommendation och beslut jag kan utfärda enligt regel 12.

Jag skall inte ta emot någon form av instruktion eller ersättning med avseende på förhandlingarna förutom det som föreskrivs av generalsekreteraren i reglerna och i villkoren för mitt förordnande.

Jag skall inte uppträda som förlikningsman eller som företrädare eller advokat i några skiljedoms- eller rättsliga förfaranden med avseende på en tvist som är föremål för dessa förlikningsförhandlingar.

Jag utlämnar härmed ⁽¹⁾ all information som skulle kunna påverka mitt oberoende eller min opartiskhet eller som skulle kunna ge upphov till berättigade tvivel beträffande dessa förlikningsförhandlingars integritet och opartiskhet och kommer utan dröjsmål att underrätta generalsekreteraren om varje förändring i mina förhållanden som kan vara relevant för utförandet av mitt uppdrag som skiljedomare.

Om jag avgår eller blir oförmögen att slutföra förlikningsförhandlingarna kommer jag att till generalsekreteraren återlämna alla handlingar och allt underlag som kommit i min besittning till följd av att jag utsetts till skiljedomare.

Undertecknat:

Datum:

⁽¹⁾ I bilaga från skiljedomaren om så är lämpligt.

*Tillägg 2***EXEMPELFÖRTECKNING ÖVER UPPLYSNINGAR SOM SKALL LÄMNAS UT**

Denna förteckning innehåller exempel på upplysningar av den art som en skiljedomare som utsetts för att lösa en transiteringstvist bör lämna ut enligt reglerna.

Varje skiljedomare har en ständig skyldighet att lämna den information som beskrivs i regel 2.3, vilka kan omfatta följande:

- a) Finansiella intressen (t.ex. investeringar, lån, aktier, räntor, andra skulder), affärsintressen (t.ex. direktörsbefattning eller andra intressen av kontraktsnatur) samt egendomsintressen som är relevanta för tvisten i fråga.
 - b) Yrkesmässiga intressen (t.ex. ett förflutet eller nuvarande förhållande med privata kunder eller sådana intressen som personen kan ha i inhemska eller internationella förfaranden och deras konsekvenser, om dessa rör frågor som har likhet med dem som behandlas i den aktuella tvisten).
 - c) Andra aktiva intressen (t.ex. aktivt deltagande i grupper som företräder allmänhetens intressen eller andra organisationer som kan ha ett offentligt handlingsprogram som är relevant för tvisten i fråga).
 - d) Övervägda uttalanden av personliga åsikter i frågor som är relevanta för tvisten i fråga (t.ex. utgivna verk, offentliga uttalanden).
 - e) Anställning eller familjeintressen (t.ex. en eventuell indirekt förmån eller tänkbara påtryckningar som skulle kunna förväntas från skiljedomarens arbetsgivare, affärspartners eller närmaste familjemedlemmar).
-

Information om ikraftträdandet av protokollet om anpassning av handelsaspekterna i Europaavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Rumänien, å andra sidan, för att beakta Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till Europeiska unionen och resultaten av jordbruksförhandlingarna inom Uruguayrundan, däribland, förbättringarna av den befintliga förmånsordningen

Protokollet om anpassning av Europaavtalet med Rumänien efter utvidgningen och Uruguayrundan, som rådet beslutade att anta den 5 oktober 1998 ⁽¹⁾, trädde i kraft den 1 januari 1999 sedan anmälan skett om att vissa förfaranden enligt artikel 6 i nämnda protokoll hade avslutats den 23 december 1998.

⁽¹⁾ EGT L 301, 11.11.1998.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 21 december 1998

om upphävande av beslut 98/104/EG om vissa skyddsåtgärder mot klassisk svinpest i Tyskland

[delgivet med nr K(1998) 4322]

(Text av betydelse för EES)

(1999/38/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG⁽²⁾, särskilt artikel 10.4 i detta, och

av följande skäl:

Ett flertal utbrott av klassisk svinpest har inträffat i Tyskland.

Tyskland har vidtagit åtgärder inom ramen för rådets direktiv 80/217/EEG av den 22 januari 1980 om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av klassisk svinpest⁽³⁾, senast ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige.

Mot bakgrund av sjukdomsläget var det nödvändigt att anta kommissionens beslut 98/104/EG om vissa skyddsåtgärder mot klassisk svinpest i Tyskland⁽⁴⁾, senast ändrat genom beslut 98/413/EG⁽⁵⁾.

Till följd av den gynnsamma utvecklingen av sjukdomen bör beslut 98/104/EG upphävas.

De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 98/104/EG skall härmed upphöra att gälla.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall ändra de åtgärder som de tillämpar på handeln så att dessa överensstämmer med detta beslut. De skall omedelbart underrätta kommissionen om detta.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 21 december 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EGT L 62, 15.3.1993, s. 49.

⁽³⁾ EGT L 47, 21.2.1980, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 25, 31.1.1998, s. 98.

⁽⁵⁾ EGT L 188, 2.7.1998, s. 44.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 21 december 1998

om godkännande av den plan som Tyskland har lagt fram för utrotning av klassisk svinpest hos vilda svin i Brandenburg, Mecklenburg-Vorpommern och Niedersachsen och om upphävande av beslut 96/552/EG

[delgivet med nr K(1998) 4325]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(1999/39/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 80/217/EEG av den 22 januari 1980 om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av klassisk svinpest⁽¹⁾, senast ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, särskilt artikel 6a.4 i detta, och

av följande skäl:

Genom beslut 96/552/EG⁽²⁾ godkände kommissionen den plan som lämnats in av Tyskland för utrotning av klassisk svinpest hos vilda svin i Brandenburg och Mecklenburg-Vorpommern.

De tyska myndigheterna har lagt fram en ny plan för utrotning av klassisk svinpest hos vilda svin som omfattar vissa områden i Brandenburg, Mecklenburg-Vorpommern och Niedersachsen.

Den nyligen inlämnade planen har granskats och visat sig vara förenlig med bestämmelserna i direktiv 80/217/EEG.

I denna plan beaktas att det virus som ger upphov till klassisk svinpest inte har påvisats sedan mer än sex månader hos vildsvinsstammen i Brandenburg.

Den nyligen inlämnade planen innefattar åtgärder som är avsedda att ytterligare minska risken för spridning av sjukdomen i samband med transporter av tamsvin från områden som fastställts vara smittade i enlighet med bestämmelserna i artikel 6a.3 i direktiv 80/217/EEG till andra områden i Tyskland eller till övriga medlemsstater.

Av tydlighetsskäl bör beslut 96/552/EG upphävas.

De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den plan som Tyskland har lagt fram för utrotning av klassisk svinpest hos vilda svin i Brandenburg, Mecklenburg-Vorpommern och Niedersachsen godkänns härmed.

Artikel 2

Tyskland skall sätta i kraft lagar, förordningar och andra föreskrifter för genomförandet av den plan som anges i artikel 1.

Artikel 3

Detta beslut skall upphäva beslut 96/552/EG.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 21 december 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 47, 21.2.1980, s. 11.

⁽²⁾ EGT L 240, 20.9.1996, s. 13.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 21 december 1998

om upphävande av beslut 96/276/EG om vissa skyddsåtgärder vad gäller tvåskaliga blötdjur med ursprung i Tunisien

[delgivet med nr K(1998) 4340]

(Text av betydelse för EES)

(1999/40/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 90/675/EEG av den 10 december 1990 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter som förs in i gemenskapen från tredje land⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 96/43/EG⁽²⁾, särskilt artikel 19 i detta, och

av följande skäl:

Efter det att diarrétoxin påträffats i musslor som importerats till gemenskapen från Tunisien antog kommissionen beslut 96/276/EG om vissa skyddsåtgärder vad gäller tvåskaliga blötdjur med ursprung i Tunisien⁽³⁾.

En grupp experter från kommissionen gjorde ett studiebesök i Tunisien för att kontrollera vilka skyddsåtgärder som vidtagits av de tunisiska myndigheterna.

De tunisiska myndigheternas skyddsåtgärder och hälsogarantier är tillräckliga för att importen av musslor från Tunisien skall kunna återupptas.

I kommissionens beslut 98/569/EG⁽⁴⁾ fastställs särskilda villkor för import av levande musslor, tagghudingar, manteldjur och marina snäckor med ursprung i Tunisien.

Beslut 96/267/EG bör därför upphävas.

De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed upphävs beslut 96/276/EG.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall ändra sina importbestämmelser så att de är förenliga med det här beslutet. De skall informera kommissionen om vilka åtgärder som vidtagits.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 21 december 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EGT L 373, 31.12.1990, s. 1.⁽²⁾ EGT L 162, 1.7.1996, s. 1.⁽³⁾ EGT L 103, 26.4.1996, s. 56.⁽⁴⁾ EGT L 277, 14.10.1998, s. 31.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 21 december 1998

om godkännande av 1999 års tekniska handlingsplan för bättre jordbruksstatistik

[delgivet med nr K(1998) 4343]

(Text av betydelse för EES)

(1999/41/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 96/411/EG av den 25 juni 1996 om förbättring av gemenskapens jordbruksstatistik ⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens beslut 98/514/EG ⁽²⁾, särskilt artiklarna 4.1 och 6.2 i denna, och av följande skäl:

Enligt rådets beslut 96/411/EG skall kommissionen utarbeta en teknisk handlingsplan för jordbruksstatistik varje år.

Det finns anledning att stärka vissa åtgärdsområden i de föregående handlingsplanerna och föra medlemsstaternas arbete på området vidare.

Det är mycket viktigt att få närmare uppgifter om användningen av pesticider för att uppfylla gemenskapslagstiftningens krav, i synnerhet kraven i rådets förordning (EEG) nr 2078/92 ⁽³⁾ och rådets direktiv 91/414/EEG ⁽⁴⁾.

I enlighet med beslut 96/411/EG bidrar gemenskapen ekonomiskt till de enskilda medlemsstaternas utgifter för att anpassa sina nationella system eller förberedelser i

samband med nya eller ökande krav inom ramen för den tekniska handlingsplanen.

Åtgärderna enligt detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för jordbruksstatistik.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1999 års tekniska handlingsplan för bättre jordbruksstatistik, som föreligger i bilagan, godkänns.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 21 december 1998.

På kommissionens vägnar

Yves-Thibault DE SILGUY

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 162, 1.7.1996, s. 14.

⁽²⁾ EGT L 230, 18.8.1998, s. 28.

⁽³⁾ EGT L 215, 30.7.1992, s. 85.

⁽⁴⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.

BILAGA

1999 ÅRS TEKNISKA HANDLINGSPLAN

1. Åtgärderna enligt 1999 års tekniska handlingsplan för bättre jordbruksstatistik (TAPAS) syftar dels till att fullfölja vissa åtgärder som inleddes under handlingsplanen 1996/1997 och 1998 (⁽¹⁾), i synnerhet

- i) bättre och snabbare statistikrapportering om frukt och grönsaker
- ii) försörjningsbalanser
 - dels bedriva verksamhet på ett nytt område:
- iii) användning av pesticider

Kommissionen ger ekonomiskt bidrag till åtgärder på dessa områden. Det ekonomiska bidraget per medlemsstat får inte överstiga de belopp som anges i tabell A.

2. Medlemsstaternas förslag till åtgärder bör gälla följande:

i) Bättre och snabbare statistikrapportering om frukt och grönsaker

Syftet är att så snart som möjligt efter skörden erhålla säkra statistiska uppgifter om gemenskapens produktion av de viktigaste frukterna och grönsakerna. Detta innebär att medlemsstaterna skall lämna säkra och aktuella uppgifter till Eurostat om arealer och produktion vad gäller dessa varor.

För att uppnå detta mål och som ett komplement till åtgärderna som vidtogs 1997 kommer kommissionen att bevilja de medlemsstater som lägger fram nya projekt för att förbättra kunskaperna om den nationella produktionen av frukt och grönsaker i gemenskapens intresse ett ekonomiskt bidrag inom de ramar som anges i tabell A.

ii) Försörjningsbalanser

Syftet är att åstadkomma försörjningsbalanser med bättre data på följande områden:

- a) Spannmål och andra åkergrödor, frukt och grönsaker, mjölkprodukter, kött (inbegripet fjäderfä) samt övriga försörjningsbalanser.
- b) Foder.

För att medlemsstaterna skall föra sitt arbete på området vidare efter handlingsplanerna 1996/1997 och 1998 kommer kommissionen att bevilja de medlemsstater som lägger fram nya projekt ett ekonomiskt bidrag inom de ramar som anges i tabell A.

iii) Användning av pesticider

Syftet är att stimulera till insamling av uppgifter om användning av pesticider. Detta kan ta formen av en pilotundersökning som omfattar en viss typ av gröda såsom spannmål eller frukter. Medlemsstaterna väljer ut grödorna beroende på deras betydelse i förhållande till odlad areal eller använd mängd pesticider.

De uppgifter som bör samlas in är följande: 1) behandlad gröda, 2) odlad areal, 3) behandlad areal, 4) använd verksamt substans (anges utgående från uppgifter från odlaren om vilken produkt denne använt), 5) använd mängd eller genomförandegrad samt 6) behandlingsperioder.

Kommissionen ger ekonomiskt bidrag till de medlemsstater som lägger fram åtgärder på dessa områden. Det ekonomiska bidraget per medlemsstat skall ligga inom de ramar som anges i tabell A.

(¹) EGT L 6, 10.1.1997, s. 45,
EGT L 240, 2.9.1997, s. 10,
och EGT L 70, 10.3.1998, s. 23.

Tabell A

1999 ÅRS TEKNISKA HANDLINGSPLAN
Gemenskapens bidrag till utgifter

Fördelning per medlemsstat

(tusentals euro)

Land	B	DK	D	GR	E	F	IRL	I	L	NL	A	P	FIN	S	UK	Totalt
Frukt och grönsaker	10	7	17	20	42	24	7	48	7	15	8	12	7	7	14	245
Försörjningsbalanser	10	10	29	13	27	34	13	27	5	18	10	13	8	8	25	250
Användning av pesticider	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	255